

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **JUDr. Z. A.**, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Praze**, se sídlem Žitná 12, Praha 2, o žalobách proti rozhodnutím žalovaného ze dne 29. 4. 2009, č. 2263/09-1400-203325, č. 2278/09-1400-203325, č. 2281/09-1400-203325, č. 2282/09-1400-203325, č. 2283/09-1400-203325, č. 2284/09-1400-203325, č. 2285/09-1400-203325, č. 2286/09-1400-203325, č. 2288/09-1400-203325, č. 2290/09-1400-203325, č. 2293/09-1400-203325, č. 2295/09-1400-203325, č. 2296/09-1400-203325, č. 2297/09-1400-203325, č. 2298/09-1400-203325 a č. 2299/09-1400-203325, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 7. 2009, čj. 10 Ca 203/2009 - 16,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti 16 rozhodnutím žalovaného, která jsou blíže specifikována v záhlaví, 16 samostatných žalob. Městský soud rozhodl usnesením ze dne 14. 7. 2009, čj. 10 Ca 203/2009 - 16, o spojení všech těchto žalob ke společnému projednání, neboť vycházejí z obdobných skutkových okolností a rovněž žalobní body jsou obdobné. Přitom poučil stěžovatele, že proti tomuto rozhodnutí není kasační stížnost přípustná.

Stěžovatel napadl uvedené usnesení městského soudu kasační stížností. V ní uvádí, že poučení soudu o nepřípustnosti kasační stížnosti považuje za protiústavní, neboť právo na podání opravného prostředku proti rozhodnutí soudu I. stupně je integrální součástí práva na spravedlivý proces zaručeného čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 36 Listiny základních práv a svobod. Nepřípustnost opravného prostředku proti rozhodnutí, jímž se upravuje vedení řízení, je v § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. upravena restriktivněji než v § 202 odst. 1 písm. a) o. s. ř. Stěžovatel je toho názoru, že mu náleží právo na opravný prostředek proti každému rozhodnutí, které může mít vliv na rozhodnutí soudu ve věci samé a může mu přivodit vážnější újmu na právech. Rozhodnutí o spojení většího počtu samostatných řízení ke společnému projednání nepochybně z kategorie usnesení, jímž se upravuje vedení řízení, vybočuje. Požadované hospodárnosti řízení by tak bylo dosaženo za cenu zmatečnosti projednání jednotlivých žalobních návrhů. Stěžovatel z těchto důvodů podává stížnost proti poučení městského soudu a

navrhuje, aby Nejvyšší správní soud rozhodnutí zrušil, resp. změnil tak, že řízení se nespojují.

Vyjádření žalovaného nebylo v této věci vyžádáno.

Nejvyšší správní soud předesílá, že kasační stížnost lze podat proti každému pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, není-li v zákoně stanoveno jinak (§ 102 s. ř. s.). Výjimky z přípustnosti kasační stížnosti upravuje § 104 s. ř. s., dle jehož odst. 3 písm. b) je kasační stížnost nepřipustná proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení.

Stěžovatelem napadené usnesení má jen jeden výrok, kterým došlo ke spojení 16 věcí ke společnému projednání. Zdejší soud opakovaně judikoval, že rozhodnutím o spojení věcí se pouze upravuje vedení řízení, a proto je kasační stížnost proti tomuto rozhodnutí nepřipustná (viz rozsudek NSS ze dne 14. 7. 2004, čj. 2 Afs 3/2003 - 46, obdobně rozsudek ze dne 17. 7. 2008, čj. 9 Afs 49/2008 - 131, či rozsudek ze dne 20. 5. 2009, čj. 7 Afs 83/2008 - 89, všechna cit. rozhodnutí NSS jsou přístupná na www.nssoud.cz).

Nejvyšší správní soud neshledal důvod, proč by se měl odklonit od své dosavadní konstantní a jednotné judikatury. Rozhodnutí o spojení věcí samo o sobě neznamena zásah do stěžovatelových práv, nemá vliv na rozhodnutí o věci samé. Nadto lze kdykoliv za řízení vyloučit věci k samostatnému projednání, ukáže-li se společné řízení nemožným či nevhodným (§ 39 odst. 2 s. ř. s.), aniž by bylo třeba zrušit nyní napadené usnesení cestou opravného prostředku. Jestliže spojení věcí povede k nepřezkoumatelnosti (slovy stěžovatele „zmatečnosti“) rozhodnutí ve věci samé, čehož se stěžovatel obává, bude mít možnost napadnout meritorní rozhodnutí kasační stížností, v jejímž rámci může uplatnit důvod spočívající v nepřezkoumatelnosti rozhodnutí soudu, či vadě řízení, která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí [důvod dle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. Nepřipustnost kasační stížnosti proti usnesení o spojení věcí ke společnému projednání nemá tedy za následek zbavení stěžovatele účinné soudní ochrany. Ostatně rovněž komentářová literatura k analogickému ustanovení § 202 odst. 1 písm. a) o. s. ř., na nějž stěžovatel pro srovnání poukazuje, zastává názor, že usnesením o spojení věcí se pouze upravuje vedení řízení, a tudíž je odvolání proti němu nepřipustné (Bureš, J., Drápal, L., Krčmář, Z. a kol. Občanský soudní řád. Komentář. II. díl, 7. vydání, C. H. Beck, Praha 2006, s. 1050).

S ohledem na výše uvedené rozhodl Nejvyšší správní soud o odmítnutí kasační stížnosti na základě § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud nečekal na doplnění kasační stížnosti, které stěžovatel avizoval, neboť žádná argumentace stěžovatele nemůže nic změnit na závěru zdejšího soudu. Přípustnost kasační stížnosti je podmínkou řízení, jejíž nedostatek nelze žádným způsobem odstranit. Stejně tak soud nevyhověl žádosti o prodloužení lhůty k podání námítky podjatosti proti složení 1. senátu z důvodu pobytu stěžovatele v zahraničí. Složení 1. senátu je stěžovateli dostatečně známo z jiných věcí, o kterých 1. senát rozhodoval, k podání event. námítky proto postačuje sedmidenní lhůta.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl soud na základě § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s. Jestliže byla kasační stížnost odmítnuta, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. září 2009

JUDr. Josef
Baxa
předseda senátu